

En søvndyssende :

Et risikabelt prosjekt, publikum liggende under tepper i et rom med dempet belysning. Vil ensemblet virkelig at vi skal sovne?

Tekst og foto: Marte Bjerke

Ligger og lytter: På Slagrs liggekonsserter får publikum matte og teppe og beskjed om at det er lov å snorke. Trioen mener konsertformen åpner ørene for mer konsentrert lytting. Hvis man ikke sovner da.

Ja, det er helt greit om noen snorker, konstaterer musikerne i Slagr.

Trioen har hatt suksess med sine liggekonsserter, et prosjekt som starta som en skolekonsertturné og endte som en konsertserie der publikum kan kjøpe klippekort til opplevelsene. Mange kommer igjen og igjen. En av dem er Nina Andreassen.

– Jeg opplever at jeg har litt mindre ansvar her enn når jeg sitter oppreist. Du får lov til å legge deg ned og ikke bidra, sjøl

om man bidrar ved bare å være her. Musikerne sier at det er ok å snorke, og det er jo sånt man kan ha lyst til å gjøre på andre forestillinger. Ikke nødvendigvis fordi det er dårlig, men fordi man bare blir så trøtt, sier Nina Andreassen.

Hun har lagt seg i en krok på den andre siden av rommet. Vi er bare fire her i dag, og den potensielle frykten for intimkontakt med mennesker man ikke kjenner, en snorkende sidemann eller en fremmed lukt som baner seg vei gjennom nesa, slipper taket. Vi har lagt oss på behørig avstand.

konsertopplevelse

– Et slikt konsept krever muligens en viss åpenhet fra publikum, mange kan kanskje føle at det blir for privat?

– Ja, man kan kanskje tenke seg det. Men vi har et ganske gjennomsnittlig publikum, tror jeg, sier Amund Sjølie Sveen, som spiller på glass og vibrafon.

Hardingfelespiller Anne Hytta innrømmer at hun var litt skeptisk til konseptet i starten.

– Jeg var veldig skeptisk til å trække over den grensa mot New age og yoga, men så opplevde vi at det var en utrolig fin konsertform, både for publikum og oss sjøl. Og sjøl om noen sovner eller tenker på andre ting, er det et sterkt fokus og en intens konsentrasjon her inne, sier Anne Hytta.

Ungdommer i drømmeland

Da Slagr satte opp en pilot av liggekonsertene for en ungdomsskole, var de usikre og spente på reaksjonene. Her lå alt til rette for harselering med konseptet, fnising, pirking i sidemannen, småprat og fjasing. Men ungdommene lå stille.

– De fikk beskjed om at de kunne sove. De som ville sove og slappe av, gjorde det, og de som ville lytte gjorde det, forteller cellist Sigrun Eng.

En spørreundersøkelse i etterkant av piloten avslørte at mellom 15 og 18 av 20 ungdommer var positive til prosjektet.

– Og vi fikk så mange fantastiske tilbakemeldinger, sier Amund.

– En av dem hadde skrevet: «Jeg tenkte på livet, og litt på døden, men ellers var det super», forteller Sigrun.

Skolekonsertturneen ble satt opp for ungdomstrinnet i Oppland fylke i 2011.

Bortfall av ansvar

På ryggen på en matte på gulvet. Området mitt er avgrenset av lysslynger. Musikken smyger seg varsomt ut av Annes hardingfele og Sigruns cello. Ah! Her er det bare å slappe av. Slapp av. Jeg sa slapp av. Nei men, så se å slappe av da! Det klør. Slapp av, sa jeg! Det klør. På kneet. Slapp av! Nei, i ansiktet. Jeg må klø! Slapp av! Hodet spinner igjennom en hel rekke trivielle problemer i løpet av timen på gulvet. Livet og døden er ikke blant dem. Men det er sant som musikerne sier, man lytter, mer intenst og med en større konsentrasjon. Og sjøl om musikken er langsom, beveger tida seg fort.

– Jeg synes det var interessant det en av publikummerne sa om ansvar, sier Amund.

– Det er litt sånn jeg føler det også, at jeg ikke har ansvar

Slagr: Anne Hytta, Amund Sjølie Sveen og Sigrun Eng.

for å levere. Det føles mer som vi er sammen om en opplevelse, enn at vi skal levere musikk til et publikum, forklarer han.

– Blir mindre sjølbevisst

Slagrs musikk utvikler seg i langsomme intervaller, motiver som strekkes og behandles over tid, rik på nyanser og klanglige kontraster. Den oppleves visuelt, sjøl med øynene lukka, og kanskje er det derfor det funker?

Førsteintrykket er lavmælt, men her utfoldes også kraftfulle partier som ikke umiddelbart gir assosiasjoner til meditasjon. Easy listening er det i alle fall ikke.

– Hvordan har dere valgt repertoar til konsertene?

– Vi kan nok spille nesten alt vårt repertoar på liggekonsertene, sier Amund.

Ideen oppsto også på grunn av karakteren på Slagrs musikk.

– Men vi har jobba en del med overgangen mellom låtene. Det er viktig at de glir naturligt, supplerer Anne.

Den musikalske dramaturgien er sentral i en konsert som denne.

– Vi tenker nøye igjennom hvordan vi bygger opp konsertene, vi prøver å la publikum komme inn i den rolige stemningen før vi løfter det hele litt ut i programmet, forteller Sigrun.

– Det skjer noe når det visuelle elementet dempes og man må konsentrere seg kun om lyden, påpeker Anne.

– Jeg merker at jeg blir mindre sjølbevisst og gir meg mer hen. Jeg kommer inn i en slags meditativ stemning sjøl, forteller Sigrun.

marte@musikkultur.no

Slagr

■ Trio med Anne Hytta, Sigrun Eng og Amund Sjølie Sveen.

■ Har gitt ut tre egne album.

■ Liggekonsertene kan i 2014 oppleves på Sagene samfunnshus i Oslo, første søndag i alle måneder med Ri.